

man derved for en Del kunde afhjælpe den store Arbejdsløshed.

Jeg kan paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Bemærkninger, der jo giver den bedste Udsigt til, at Lovforslaget kan gennemføres med Tilslutning fra alle Sider ogsaa i dette høje Ting. Jeg er i og for sig ganske enig med det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) i, at Formaalet med denne Lovgivning er at oprette Brug, der er saa store, at en Familie kan opnaa sit Underhold ved Arbejde paa dette Brug. Derfor har jeg ogsaa bestræbt mig ved denne Lovs Revision. Jeg har allerede en Gang tidligere haft Lejlighed til at virke for — og jeg gør det med Glæde igen —, at Brugene kan blive større end hidtil; og der vil med en Købesum for Jorden paa 7 500 Kr. og med de nuværende Priser være Adgang til at erhverve sig saa store Arealer — naturligvis noget mindre af den virkelig gode Jord og noget større af den daarlige Jord —, at disse Brug i al Almindelighed vil komme op over Grænsen for det, vi tidligere ansaa for Grænsen for Husmandsbrug, nemlig en Tønde Hartkorn. Det ser jeg paa med største Tilfredshed. Derimod er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem, naar han forvildede sig ind i Betragtninger angaaende ukollegiale Kammerater, der tog Arbejde under den Pris, som anses for almindelig. Det ærede Medlem var øjensynlig her inde paa Betragtninger, der har Tilknytning til de organisationsmæssigt fastsatte Løntariffer. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have udtrykt sig rent ud, thi ved den Pris, der anses for almindelig, forstaar det ærede Medlem her Tariffbetalingen. Jeg tror, det er sundt og rigtigt at tage saa meget som muligt for Arbejdet, men at tage, hvad der kan faas; hvis man gjorde det, vilde Arbejdsløsheden ikke være saa følelig, som den er nu.

Det ærede Medlem var derefter inde paa en gammel politisk Tvangstanke, nemlig Tanken om Ekspropriation. Jorden er for dyr, siger det ærede Medlem, og det er en Fejl, at der ikke kan eksproprieres Jord

til Oprettelse af nye Brug. Hvis Jord kunde sælges paa samme Maade, som man sælger Varer i en Butik, kunde det være rigtigt nok at indføre en saadan Bestemmelse, men saaledes er Forholdet ikke, og det undrer mig, at en Landmand kan tænke sig den Tilstand indført her i Landet, at en Mand, der arbejder i sin Bedrift, naar som helst skulde være udsat for, at en Statsmyndighed eller en anden offentlig Myndighed kom og tog den Jord ud af Bedriften, der gennem mange Aar er indarbejdet som et Led i Bedriften, hvad enten denne er stor eller lille. Naar det ærede Medlem beskylder Landstinget for at have døve Øren i denne Sag, synes jeg, at det ærede Medlem, der ellers har god Forstand, er baade blind og døv, naar han kan finde det nødvendigt paa dette Tidspunkt at indføre en Ekspropriationsbestemmelse ved Køb af Jord; der er saa vist i Øjeblikket Jord nok at faa til Købs og til stadig nedadgaaende Priser. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Medlem, at hele denne Tale om Ekspropriation tages ud af de Foredrag, det ærede Medlem ønsker at holde om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem rettede nogle Spørgsmaal til mig, som jeg skal tillade mig at besvare. Det første Spørgsmaal var, om Datoen den 1. December ikke kunde ændres, saaledes at Bestemmelsen om Bygelaanenes Størrelse tages ikke umiddelbart efter Rigsdagens Sammentræden i Oktober, men før Rigsdagens Hjemsendelse, der normalt finder Sted ved Foraarstid. Dette Spørgsmaal har været nøje drøftet i Folketingsudvalget, og jeg nærer den Opfattelse, at saa længe man i det hele taget fastholder den Bestemmelse, at Finansudvalgene fastsætter Byggesummen for eet Aar ad Gangen — en Bestemmelse, der i sig selv er ekstraordinær, og som maa bortfalde, naar vi kommer ind i normale Forhold —, er det Udtryk for, at Byggeomkostningerne er stærkt nedadgaaende. Jeg maa derfor mene, at det vilde være urigtigt, om vi f. Eks. i Marts, April Maaned fastsatte Byggesummens Størrelse for de Husmandsbrug, der skal opføres — ikke i den kommende Sommer, men i den Sommer, som følger næst efter. Naar det ærede Medlem mente, at vi nu var kommet saa vidt, at man kunde gaa ud fra, at Bygge-